

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Brně rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Davida Rause, Ph.D. a soudců Mgr. Petra Šebka a JUDr. Petra Polácha v právní věci žalobce: **Znojemská beseda, příspěvková organizace**, se sídlem Znojmo, Masarykovo nám. 22, zastoupený Mgr. Lukášem Trojanem, advokátem KŠD ŠTOVÍČEK advokátní kancelář, se sídlem Praha 4, Hvězdova 1716/2b, proti žalovanému: **Úřad pro ochranu hospodářské soutěže**, se sídlem Brno, tř. Kpt. Jaroše 7, o žalobě proti rozhodnutí předsedy Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže č.j. ÚOHS-R244/2011/VZ-3705/2012/310/PMo ze dne 7.3.2012,

t a k t o :

- I. Žaloba se **z a m í t á**.
- II. Žalobce **n e m á p r á v o** na náhradu nákladů řízení.
- III. Žalovanému se náhrada nákladů řízení **n e p ř i z n á v á**.

O d ů v o d n ě n í :

Žalobce brojí žalobou proti rozhodnutí předsedy Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže č.j. ÚOHS-R244/2011/VZ-3705/2012/310/PMo ze dne 7.3.2012, kterým byl zamítnut rozklad žalobce a potvrzeno předchozí prvostupňové rozhodnutí žalovaného č.j. ÚOHS-S174/2010/VZ-9961/2011/510/IFa/MGr ze dne 7.10.2011.

I. Podstata věci

Žalovaný ve správním řízení dospěl k závěru, že žalobce jako zadavatel se při zadávání veřejné zakázky „Zabezpečení Znojemského historického vinobraní pro rok 2010“ dopustil správního deliktu podle § 120 odst. 1 písm. a) zákona č. 137/2006 Sb., o veřejných zakázkách, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „ZVZ“), a sice tím, že nesplnil povinnost stanovenou v § 78 odst. 6 ve spojení s § 6 ZVZ, neboť nestanovil určitým způsobem dílčí hodnotící kritérium „Atraktivita kulturního programu“, čímž nedodržel zásadu transparentnosti zadávacího řízení, přičemž tento postup mohl podstatně ovlivnit výběr nejvhodnější nabídky a dne 28.4.2010 byla uzavřena smlouva. Za to byla žalobci uložena pokuta ve výši 200 000,- Kč.

Žalovaný k závěru o porušení ZVZ a spáchání správního deliktu dospěl na základě argumentace, podle níž žalobce v zadávacích podmínkách žádným způsobem nespecifikoval, jak vlastně budou nabídky při hodnocení dle dílčího hodnotícího kritéria „Atraktivita kulturního programu“, resp. dílčích hodnotících subkritéria v rámci tohoto dílčího hodnotícího kritéria, hodnoceny. Žalobce jen velmi obecně specifikoval obsah jednotlivých subkritérií, přičemž nevymezil, jaké skutečnosti bude hodnotit. V zadávací dokumentaci není uveden bližší popis historické události, která je stěžejní pro realizaci veřejné zakázky, a jejíž přesné „vyobrazení“ v nabídce má být hodnoceno. Podle žalovaného řadě dodavatelů nemusí být zřejmé, o jakou historickou událost se jedná, přitom historické události jsou obvykle vykládány v různých verzích. Tím, že v zadávacích podmínkách (v zadávací dokumentaci) chybí popis historické události vztahující se k městu Znojmu, dodavatelé neznali obsah této historické události, nevěděli, kterou její případnou verzi výkladu žalobce upřednostňuje, a které její části jsou pro žalobce prioritní, resp. u kterých částí je pro něj důležité přesné vyobrazení. Dále ze zadávacích podmínek (z obsahu zadávací dokumentace) není zřejmé, zda je pro žalobce rozhodující, aby se historických akcí účastnil co největší počet účinkujících a zvířat a aby byl co největší počet popsanych rekvizit, nebo zda je vázán určitým maximálním počtem nebo zda chce tento počet udržet u minimální hranice stanovené v zadávacích podmínkách. U subkritéria „Kvalita rozhodujících účinkujících“ není zřejmé, co si žalobce představuje pod pojmem význam a kvalita osob, resp. žádným způsobem tyto obecné pojmy dále nespecifikoval tak, aby dodavatelé věděli, jak si žalobce představuje „významné a kvalitní osoby“. Dodavatelé se tedy z oznámení o zakázce ani ze zadávací dokumentace nedozvěděli údaje, které budou pro hodnocení nabídek rozhodující. Jedná se o obecně vymezené dílčí

kritérium, které bylo nutno jednoznačně specifikovat. Dostatečná určitost je dána tehdy, jestliže po prostudování oznámení o zakázce, resp. zadávací dokumentace, si jakýkoli dodavatel dokáže udělat jasnou představu o tom, jakým způsobem má nabídku zpracovat, chce-li uspět při hodnocení nabídek. Podle žalovaného jediným, kdo mohl mít jasnou představu o tom, jak zpracovat nabídku, aby vyhovovala požadavkům žalobce, byl vybraný uchazeč KOFROŇ PRODUCTION & ADVERTISING s. r. o., neboť pořádání Znojemského historického vinobraní zajišťoval pro žalobce již v předchozích letech, což mu s ohledem na nedostatečně vymezené zadávací podmínky poskytlo oproti ostatním dodavatelům výhodu.

S právě uvedeným hodnocením žalobce nesouhlasí.

II. Shrnutí procesních stanovisek účastníků

Žalobce namítá, že zadávací dokumentace obsahuje dostatek informací k podání nabídek. Navíc jde o široké veřejnosti známou a tradiční kulturní událost, takže i z obecně dostupných zdrojů lze všechny potřebné informace zjistit. Žalobce poukazuje na odkaz obsažený v zadávací dokumentaci obsahující zákaz použít scénář Františka Koukala Znojemského historického vinobraní z roku 1967.

Žalobce dále argumentuje v tom směru, že ze zadávacích podmínek jasně plyne požadavek na vizuální atraktivitu celého programu z pohledu diváka – návštěvníka akce. Přestože byla podána pouze jediná nabídka, ta splňovala veškeré náležitosti, a to i obsahové. K ovlivnění výběru nejvhodnější nabídky dojít nemohlo, neboť pouze jediný dodavatel měl zájem o získání veřejné zakázky podáním své nabídky. Nikdo nevyužil svého práva žádat o dodatečné informace k zadávacím podmínkám podle § 49 ZVZ a žalovaný o důvodech neúčasti jiných dodavatelů v zadávacím řízení pouze spekuluje. Ani stěžovatel, k jehož podnětu bylo správní řízení před žalovaným zahájeno, nezpochybňoval žalobcem zvolené nastavení dílčích hodnotících kritérií, přitom podle názoru žalobce ani podle té osoby, která u žalovaného podávala podnět, neexistuje jiný dodavatel, který by byl schopen veřejnou zakázku realizovat.

Žalobce tedy navrhuje, aby soud napadené i jemu předcházející prvostupňové rozhodnutí žalovaného zrušil.

Žalovaný ve svém vyjádření setrval na svých závěrech, k nimž dospěl už v průběhu správního řízení. Jednotlivé body žalobní argumentace odmítá věcně shodně jako v napadeném a jemu předcházejícím rozhodnutí a žalobu považuje za nedůvodnou.

Žalovaný navrhuje zamítnutí žaloby jako nedůvodné.

Žalobce i žalovaný setrvali na svých procesních postojích po celou dobu řízení před soudem.

III. Posouzení věci

Žaloba byla podána včas (§ 72 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, dále jen „s.ř.s.“), osobou k tomu oprávněnou (§ 65 odst. 1 s.ř.s.). Žaloba je přípustná (zejména § 65, § 68 a § 70 s.ř.s.).

O žalobě soud rozhodoval bez jednání za podmínek stanovených v § 51 odst. 1 s.ř.s.

Žaloba není důvodná.

Předně je třeba odmítnout argumentaci žalobce, podle níž má být dostatečné vymezení dílčího hodnotícího kritéria „Atraktivita kulturního programu“ prokazováno tím, že nabídka, která byla podána, veškerým požadavkům zadavatele, a to i obsahovým, vyhovovala. Jestliže tuto nabídku podal ten dodavatel, který již v minulosti věcně totožnou veřejnou zakázku pro žalobce realizoval v minulosti, pak znalosti ohledně faktické představy žalobce o tom, co on sám pokládá za „nejlepší vyhovění“ požadavkům na atraktivitu kulturního programu, mohou pocházet z vlastních předchozích zkušeností tohoto dodavatele.

Stejně tak nelze se žalobcem souhlasit v tom, že k ovlivnění výběru nejvhodnější nabídky dojít nemohlo už proto, že pouze jediný dodavatel podal nabídku, neboť žalovaný argumentuje v tom směru, že právě nedostatečnost zadávacích podmínek mohla způsobit, že nikdo kromě tohoto jediného dodavatele nabídku nepodal; proto tato část argumentace na závěry žalovaného fakticky nemíří.

Irelevantní je rovněž žalobcův subjektivní názor, byť by plynul z jeho vlastních zkušeností zadavatele obdobných veřejných zakázek zadávaných v minulosti, že ve skutečnosti existuje pouze jeden dodavatel, který je schopen veřejnou zakázku realizovat.

Ani skutečnost, že nikdo nevyužil svého práva žádat o dodatečné informace k zadávacím podmínkám podle § 49 ZVZ, nemusí znamenat, že dílčí hodnotící kritérium „Atraktivita kulturního programu“ bylo z objektivního pohledu vymezeno dostatečně, tj. v souladu s § 78 odst. 6 ZVZ. Totéž platí o argumentu žalobce, ani ten, kdo řízení před žalovaným svým podnětem fakticky vyvolal, nedostatečné vymezení tohoto dílčího hodnotícího kritéria nenamítal. Jednak bylo řízení před žalovaným zahajováno z moci úřední, nadto dokonce ani za situace, kdy by bylo zahajováno na návrh, nebyl by žalovaný v rámci přezkumu omezen důvody, které by byly popsány

v návrhu; vždy by žalovaný mohl postup zadavatele (tu žalobce) v zadávacím řízení přezkoumat v celém rozsahu.

Podstatné je, že soulad vymezení (a dostatečně přesný popis) dílčích hodnotících kritérií, tj. dodržení pravidla vyplývajícího z § 78 odst. 6 ZVZ, musí být žalovaným posuzován z objektivního pohledu.

Podle § 78 odst. 6 ZVZ musí zadavatel v oznámení či výzvě o zahájení zadávacího řízení nebo v zadávací dokumentaci, popřípadě ve výzvě k podání nabídky v užším řízení či v jednacím řízení s uveřejněním nebo ve výzvě k jednání v jednacím řízení bez uveřejnění, popřípadě ve výzvě k potvrzení zájmu o účast nebo v dokumentaci soutěžního dialogu uvést dílčí hodnotící kritéria a jejich váhu.

Podle § 44 odst. 1 ZVZ je zadávací dokumentace souborem dokumentů, údajů, požadavků a technických podmínek zadavatele vymezujících předmět veřejné zakázky v podrobnostech nezbytných pro zpracování nabídky, přitom za správnost a úplnost zadávací dokumentace odpovídá zadavatel.

Podle § 44 odst. 3 písm. h) ZVZ musí zadávací dokumentace mimo jiné obsahovat způsob hodnocení nabídek podle hodnotících kritérií.

Pro zdejší soud se zdá být dostatečně rozumné a přiměřené předpokládat, že řada plnění, jež jsou veřejnými zakázkami, se vyznačuje specifiky, s nimiž jsou osoby pohybující se v příslušném oboru dostatečně seznámeny a z nichž automaticky vycházejí při svých úvahách o tom, zda se soutěže o konkrétní veřejnou zakázku podáním nabídky zúčastní. I specifika plnění v rámci konkrétních veřejných zakázek mohou být obecně známými natolik, že není třeba se jim do všech podrobností věnovat v zadávacích podmínkách.

Přestože argumentace žalobce v tom směru, že veškeré informace k tomu, jaké plnění vlastně žalobce očekává, resp. co pokládá za „dostatečně atraktivní kulturní program“, mohlo být patrně odjinud než ze zadávací dokumentace, tedy z jakýchkoli veřejně dostupných zdrojů, není argumentací, jež by na závěry žalovaného mohla mířit plně, nelze otázku zohlednění notorií, ať už jde o příslušný obor plnění veřejné zakázky nebo o specifika příslušné konkrétní veřejné zakázky, pomíjet zcela.

Jsou to tedy zadávací podmínky, a tedy kromě oznámení či výzvy o zahájení zadávacího řízení především zadávací dokumentace, kde musí být veškeré požadavky zadavatele vyjádřeny a veškerá pravidla pro hodnocení nabídek jasně, srozumitelně a dostatečně popsána, aby měl každý z dodavatelů přesnou a konkrétní představu o tom, jak má svoji nabídku konstruovat, aby vyhověla požadavkům a „představám“ zadavatele a byla „co nejlépe“ hodnocena, to vše ve světle rozumně předpokládaných

obecných znalostí dodavatelů a jejich schopností se sami dostatečně odborně připravit natolik, aby zadávacím podmínkám porozuměli.

S ohledem na závěr žalovaného, podle něhož žalobce nestanovil určitým způsobem dílčí hodnotící kritérium „Atraktivita kulturního programu“, je tedy pro posouzení důvodnosti žaloby klíčové, zda popis tohoto dílčího hodnotícího kritéria a hodnocení je jasně, srozumitelně a dostatečně popsán v zadávací dokumentaci. Odpověď na tuto otázku nemůže být přitom výsledkem obecné úvahy založené na mechanické aplikaci požadavků stanovených v ZVZ abstrahující od předmětu a celkového charakteru veřejné zakázky; právě konkrétní okolnosti ohledně předmětu a charakteru veřejné zakázky jsou při posouzení jasnosti, srozumitelnosti a dostatečnosti popisu uvedeného dílčího hodnotícího kritéria společně s rozumně předpokládanými obecnými znalostmi dodavatelů okolnostmi klíčovými.

Už z oznámení o zakázce (bod II.1.5/) je stručný popis zakázky uveden jako komplexní zajištění konání Znojmského vinobraní pro rok 2010 v rozsahu historického průvodu a historické scény, historická tržiště, rytířské turnaje, kulturní programy na náměstích, ohňostroj, a s tím související propagační činnost, zajištění vstupenek, bezpečnostní opatření, ochrana a ostraha.

V zadávací dokumentaci (bod 4.3.) jsou činnosti tvořící předmět veřejné zakázky uvedeny jako zabezpečení kulturního programu v průběhu vinobraní, zhotovení propagačních a informačních tiskových materiálů, zpracování mediální kampaně a prodej reklamních práv, zhotovení prodeje vstupenek, zajištění ochranné služby, ostrahy a zábran, stavba a likvidace hlavní tribuny na Masarykově náměstí ve Znojmě, stavba a likvidace historických bran, navigace a dopravní opatření.

Pokud jde o specifikaci požadovaného kulturního programu (část 5. zadávací dokumentace), ten se má skládat z těchto částí: historický průvod a historická scéna, historická tržiště, rytířské turnaje, kulturní program na hlavní tribuně, program na Horním náměstí a Slepčím trhu, ohňostroj.

Ve vztahu k „historickému průvodu a historické scéně“ obsahuje zadávací dokumentace návod, podle něhož v rámci historického průvodu a historické scény je dodavatele povinen zabezpečit dodržení základního rámce, jímž je historická událost vztahující se k městu Znojmu v období 14. století s postavou krále Jana Lucemburského. Povinností dodavatele je vypracování a předložení scénářů (rámcový scénář - základem je historická událost vztahující se k městu Znojmu v období 14.stol., scénář večerního průvodu a vítání krále, scénář denního průvodu a hlavní scény s účastí krále, scénář otevírání mázhauzů, scénář ohňového divadla. Dále je povinností dodavatele zajištění účinkujících a historických kostýmů a rekvizit; scénář musí být vypracován pro minimálně 400 účinkujících a 30 koní do průvodu, dále zajištění účinkujících v počtu 6 osob s postavou krále, královny a doprovodu na tribuně při

konání rytířských turnajů a zajištění postav zbrojnošů na hlavní vstupní brány po celou dobu uzavírky vstupu.

Ve vztahu k „historickým tržištím“ obsahuje zadávací dokumentace návod, podle něhož v rámci historických tržišť bude probíhat ukázka historických řemesel s možností aktivní účasti návštěvníků (zejména dětí) a s možností prodeje řemeslných výrobků. K tomu měly být předloženy plán uspořádání tržišť včetně definice přítomných řemesel a scénář pro vybrané aktivity a akce pro návštěvníky. Tržiště musí obsahovat minimálně 12 řemesel, musí na něm být umístěna historická krčma a ukázka vojenského ležení, historické dílny pro děti musí být tématicky založené na aktivním zapojení dětí a musí předvádět řemeslné dovednosti.

Ve vztahu k „rytířským turnajům“ je podle zadávací dokumentace dodavatel povinen zabezpečit dodržení základního rámce, jímž je historická událost vztahující se k městu Znojmu v období 14. století; krátký turnaj má dobu trvání 40 minut a dlouhý turnaj 60 minut. Povinností dodavatele je vypracování a předložení scénářů (scénář krátkého turnaje, scénář dlouhého turnaje; součástí scénářů je i návrh atraktivního místa v historickém jádru města Znojmo pro konání turnajů) a zajištění účinkujících a historických kostýmů a rekvizit (zajištění účinkujících v počtu 12 osob a 8 koní, zajištění 8 účinkujících na tribuně, zajištění 12 účinkujících a 8 koní v historickém průvodu).

Kostýmy a rekvizity musí odpovídat zadanému historickému období. Do role krále či královny musí být obsazena mediálně známá osobnost.

V části zadávací dokumentace „20. Způsob hodnocení nabídek podle hodnotících kritérií“ je uvedeno, že nabídky budou posuzovány podle dílčích hodnotících kritérií, kterými jsou 1. Celková nabídková cena 50 %, 2. Atraktivita kulturního programu 30 %, 3. Časový harmonogram přípravy vinobraní 20 %.

Pokud jde o „Obsah dílčích kritérií hodnocení“, pak v téže části zadávací dokumentace jsou ve vztahu k dílčímu hodnotícímu kritériu „Atraktivita kulturního programu“ uvedena dílčí hodnotící subkritéria:

Historická přesnost a souvislost návrhu – hodnotí se soulad návrhu s historickou událostí vztahující se k městu Znojmu v období 14. století – 30 %;

Počet účinkujících – hodnotí se navržený rozsah historických akcí včetně počtu účinkujících, počtu zvířat a popsanych rekvizit – 30 %;

Kvalita rozhodujících účinkujících – hodnotí se význam a kvalita osob navržených na pozici krále průvodu a na pozici účinkujícího v kulturním programu na hlavní tribuně – 40 %.

Ke způsobu hodnocení v rámci dílčího hodnotícího kritéria „Atraktivita kulturního programu“ je pak v zadávací dokumentaci uvedeno, že hodnotící komise sestaví pořadí nabídek od nejvhodnější k nejméně vhodné a přiřadí nejvhodnější nabídce 100 bodů a ostatním nabídkám takový počet bodů, který odpovídá míře splnění kritéria v poměru k nejvhodnější nabídce.

Ze shora uvedeného je patrné, že hodnocení nabídek v dílčím hodnotícím kritériu „Atraktivita kulturního programu“ mělo zčásti probíhat na základě subjektivní úvahy členů hodnotící komise, která měla zohledňovat historickou přesnost návrhu, počet účinkujících a kvalitu rozhodujících účinkujících. Zadávací dokumentace přitom podává informaci o tom, že konkrétně bude v rámci hodnocení posuzován soulad s historickou událostí vztahující se k městu Znojmu v období 14. století, rozsah historických akcí včetně počtu účinkujících, počtu zvířat a popsanych rekvizit, význam a kvalita osob navržených na pozici krále průvodu a na pozici účinkujícího v kulturním programu na hlavní tribuně, přitom dodržet je třeba rámec, jímž je historická událost vztahující se k městu Znojmu v období 14. století s postavou krále Jana Lucemburského (dodržet je tedy třeba „věrnost historické události“), věrnost kostýmů a rekvizit uvedenému historickému období, podmínkou přitom je, že do role krále či královny musí být obsazena mediálně známá osobnost, jejichž „kvalita“ bude rovněž hodnocena.

Předně je třeba uvést, že jestliže se jedná o plnění invenční povahy, kdy kromě jiných hodnot (cena, kvalita atd.) je pro zadavatele podstatná i hodnota „celkového dojmu“ z kulturního programu pro návštěvníka akce (pro něhož je celá akce organizována), pak subjektivní hodnocení, jež by v rámci procesu hodnocení nabídek podle ZVZ mělo být spíše výjimkou, tu má své logické opodstatnění. Má-li však hodnocení probíhat na základě natolik subjektivních hodnotících postupů, že má hodnotící komise odpovídat na otázku typu „atraktivita“, „zajímavost“ či „líbivost“, pak musí být logicky vyšší požadavky kladeny jak na jasnost, srozumitelnost a dostatečnost pravidel samotného hodnocení, které by v zásadě měly vykazovat prvky zpětně jasně přezkoumatelného algoritmu otázek, jejichž řešení bude úkolem hodnotící komise, tak na jednoznačnost a přesnost požadavků, jež je třeba v rámci vlastní navazující invence dodavatelů vždy třeba dodržet (aby mohla být nabídka hodnocena příznivě).

V daném případě se jednoznačnost a přesnost požadavků, jež je třeba v rámci vlastní invence dodavatelů vždy třeba dodržet, týká popisu historické události, jež má být základem vlastní invence dodavatelů, a s ní souvisejícího počtu všech účinkujících, a dále kvality hlavních účinkujících.

Ze shora uvedené rekapitulace informací obsažených v zadávací dokumentaci především plyne, že v zadávací dokumentaci nebyl uveden bližší popis historické

události, která je stěžejní pro realizaci veřejné zakázky, a její věrnost v předložených scénářích měla být hodnocena. To, jak se ona historická událost odehrávala, není notoriitou v oboru (v oblasti, v níž působí dodavatelé coby promotéři podobných kulturních akcí) ani obecnou notoriitou (tedy znalostí, kterou má jednoduše řečeno „každý“). Notoriitou je skutečnost, již je třeba pokládat za všeobecně známou (pro ilustraci: „obecnou notoriitou“ je znalost toho, kdo byl Tomáš Garrigue Masaryk, „notoriitou v oboru“ pro ty, kdo se v současné době pohybují pravidelně v oblasti tanečních soutěží, je znalost toho, kdo je Václav Masaryk). Jaká je náplň události, jež má být věrně promítnuta v programu Znojemského historického vinobraní, ani jedním z těchto typů notorií není; argument, podle něhož jde o „notoriitu minimálně v daném regionu“, nemůže obstát už proto, že soutěž o veřejnou zakázku nemůže být zacílena toliko na dodavatele z určitého regionu, byť lze předpokládat, že těm je o této historické události známo více než dodavatelům odjinud.

Za správný a skutkovým zjištěním odpovídající lze tak pokládat závěr žalovaného, že dodavatelům (tedy kromě toho, kdo podobnou akci zajišťoval pro žalobce již několikrát) nemuselo být zřejmé, o jakou historickou událost v období 14. století se má přesně jednat, tedy i to, jak tato událost ve skutečnosti probíhala a měla být ve scénářích věrně promítnuta. Jestliže historická událost nebyla přímo popsána v zadávací dokumentaci, ani nebyl její popis do zadávací dokumentace inkorporován jasným odkazem na jinak všeobecně dostupný zdroj, pak zadávací dokumentace neposkytla dostatečný návod ani dodavatelům, ani hodnotící komisi.

Za tohoto stavu lze za správný a skutkovým zjištěním odpovídající pokládat rovněž závěr žalovaného, že z obsahu zadávací dokumentace nevyplývá ani to, zda je pro zadavatele rozhodující, aby se historických akcí účastnil co největší počet účinkujících, zvířat a byl co největší počet popsaných rekvizit či zda je vázán určitým maximálním počtem, nebo zda chce tento počet udržet u minimální hranice stanovené v zadávacích podmínkách. Je třeba tu zohlednit právě skutečnost, že za situace, kdy není notoriitou to, jak se celá historická událost odehrávala (k tomu shora), nemůže být notoriitou ani to, kolik účinkujících (a zvířat a rekvizit) by se jí pro nejlepší zajištění věrnosti historické události ve scénářích mělo účastnit, resp. zda příznivěji bude hodnocen „co nejvyšší počet účinkujících (a zvířat a rekvizit)“ nebo „počet účinkujících (a zvířat a rekvizit) nejlépe odpovídající průběhu historické události“.

Oba právě uvedené závěry o nejednoznačnosti zadávací dokumentace spolu souvisejí; posléze uvedený závěr by nemusel obstát bez prvního z obou závěrů.

Odlišně však zdejší soud nahlíží na hodnocení kvality rozhodujících účastníků. Pokud žalovaný dospěl k závěru, že není ze zadávací dokumentace zřejmé, jaká kritéria mají být zohledňována při hodnocení „významu a kvality“ vybraných účinkujících, pak s tímto dílčím závěrem se zdejší soud již neztotožňuje. Bylo-li podmínkou žalobce vyplývající ze zadávacích podmínek, aby do role krále či královny

(zřejmě je třeba tuto podmínku vykládat ve smyslu „krále „a“ královny“) byla obsazena mediálně známá osobnost, pak srozumitelné kritérium „kvality“ ze zadávacích podmínek plyne; cílem dodavatelů (uchazečů) mělo být do těchto rolí obsadit mediálně známou osobnost, přitom závěr v tom smyslu, nakolik je tato osobnost známa a jaká osobnost zadavateli na pozici krále a královny „lépe vyhovuje“, má být již založen na subjektivní úvaze členů hodnotící komise, kterou by bylo zapotřebí srozumitelně popsat do zprávy o hodnocení nabídek. Hodnocení „kvality“ v uvedeném kontextu se tak zdejšímu soudu nejeví nesrozumitelně a nejasně.

Přestože se „králem“ a „královnou“ nevyčerpává výčet „rozhodujících účastníků“ (hodnocena měla být nejen kvalita osob navržených na pozici krále a královny, ale také na pozici účinkujícího v kulturním programu na hlavní tribuně; není přitom patrné, že by se v případě účinkujícího na hlavní tribuně mělo jednat jen o osobu krále a královny, výslovně je zmiňováno zajištění 6 účinkujících, jež lze tak v kontextu pokládat za „rozhodující účastníky“), obdobný náhled členů hodnotící komise na to, jak (kým) jsou tyto role obsazeny, se může dobře uplatnit i ve vztahu k těmto dalším „rozhodujícím účastníkům“. Srozumitelný popis myšlenkových pochodů členů hodnotící komise ohledně „kvality“ účinkujících si tedy lze dobře představit i při vymezení „významu a kvality“ v rámci dílčího hodnotícího subkritéria „Kvalita rozhodujících účinkujících“, jak plyne ze zadávací dokumentace (nerozhodné je, že takové myšlenkové pochody nakonec neprobíhaly, neboť zadávacího řízení se zúčastnil pouze jeden uchazeč a hodnocení neprobíhalo).

Přestože v posledním ze shora uvedených závěrů se zdejší soud s hodnocením, jak je provedl žalovaný, neztotožňuje, první dva shora uvedené dílčí závěry odůvodňují celkový závěr žalovaného, podle něhož dodavatelé se ze zadávací dokumentace nedozvěděli údaje rozhodné pro hodnocení nabídek – tu tedy v dílčích hodnotících subkritériích „Historická přesnost a souvislost návrhu“ a „Počet účinkujících“. Tyto údaje se ze zadávací dokumentace nemohli dozvědět ani členové hodnotící komise.

Tvrdí-li žalobce, že zadávací dokumentace obsahuje zákaz použití scénáře Znojemské historické vinobraní z roku 1967 pana F. K., což má být podle žalobce „zásadním odkazem nabízejícím veškeré detailní informace“, pak v zadávací dokumentaci, jak je součástí správního spisu, žádný takový odkaz obsažen není.

Závěr o porušení § 78 odst. 6 ZVZ neuvedením dostatečně přesných hodnotících kritérií, a tím i o porušení § 6 ZVZ spočívajícího v porušení povinnosti dodržet zásadu transparentnosti, je tedy podle zdejšího soudu ze shora uvedených důvodů závěrem příléhavým. Třeba dodat, že v úvahu by přicházela i právní kvalifikace o porušení § 44 odst. 3 písm. h) ZVZ. Stejně tak je plně odůvodněným závěr žalovaného, že uvedená pochybení mohla mít odrazovací charakter pro dodavatele, přinejmenším pro ty, kteří si sice vyzvedli zadávací dokumentaci, avšak

nepodali nabídky, a tedy mohla mít vliv na výběr nejvhodnější nabídky. Spekulovat o důvodech, pro které nebyly jiné nabídky podány, přitom odůvodnění spáchání správního deliktu přesahuje.

Za shora popsaného stavu tedy argumentace žalobce v tom směru, že veškeré informace k tomu, jaké plnění vlastně žalobce očekává, resp. co pokládá za „dostatečně atraktivní kulturní program“, mohlo být patrné odjinud než ze zadávací dokumentace, tedy z jakýchkoli veřejně dostupných zdrojů, proti závěrům žalovaného obstát nemůže, a to především z toho důvodu, že nic z toho, co v zadávací dokumentaci ohledně hodnocení atraktivity kulturního programu uvedeno nebylo, nelze považovat za notorietu.

Jsou to zadávací podmínky, a tedy především zadávací dokumentace, kde musí být veškeré požadavky zadavatele vyjádřeny a veškerá pravidla pro hodnocení nabídek jasně, srozumitelně a dostatečně popsána, aby měl každý z dodavatelů přesnou a konkrétní představu o tom, jak má svoji nabídku konstruovat, aby vyhověla požadavkům a „představám“ zadavatele a byla „co nejlépe“ hodnocena, to vše ve světle rozumně předpokládaných obecných znalostí dodavatelů a jejich schopností se sami dostatečně odborně připravit natolik, aby zadávacím podmínkám porozuměli. Pak tedy neobstojí argument, podle něhož, zjednodušeně řečeno, každý si vše podstatné mohl zjistit na internetu nebo z odborných publikací, jež si mohl opatřit.

IV. Shrnutí závěrů

Ve vztahu k žalobcem uplatněným žalobním bodům, jimiž byl zdejší soud vázán (§ 75 odst. 2 s.ř.s.), je třeba uzavřít, že žalovaný aplikoval správný právní předpis, v jeho rámci správnou právní normu, přitom při její aplikaci na zjištěný skutkový stav se nedopustil ani žádného výkladového pochybení, jež by mohlo mít vliv na zákonnost napadeného rozhodnutí. Závěr žalovaného, podle něhož zadavatel nestanovil určitým způsobem dílčí hodnotící kritérium „Atraktivita kulturního programu“, čímž nedodržel zásadu transparentnosti zadávacího řízení, přičemž tento postup mohl podstatně ovlivnit výběr nejvhodnější nabídky, podle zdejšího soudu obstojí i po korekci jednoho ze tří dílčích závěrů žalovaného.

Nadto zdejší soud nezjistil vadu řízení, k níž by musel přihlédnout nad rámec uplatněných žalobních bodů z úřední povinnosti.

Ze shora uvedených důvodů tedy soud neshledal žalobu důvodnou, a proto ji podle § 78 odst. 7 s.ř.s. zamítl.

V. Náklady řízení

Výrok o nákladech řízení se opírá o § 60 odst. 1 s.ř.s. Žalobce ve věci úspěšným nebyl, proto mu právo na náhradu nákladů řízení nepřísluší. To by příslušelo žalovanému, neboť ten měl ve věci plný úspěch. Soud však neshledal, že by žalovanému vznikly náklady, jež by převyšovaly náklady jeho jinak běžné administrativní činnosti, a proto rozhodl, že žalovanému, byť ve věci úspěšnému, se náhrada žádných nákladů řízení nepřiznává.

P o u č e n í :

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

V Brně dne 9.5.2013

David Raus, v.r.
předseda senátu

Za správnost vyhotovení: Lucie Gazdová